НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 51-553-10-20
30 / 07 2025

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЕТДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОМИСИЯ ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

16 24

Д О К Л А Д

Относно: Общ законопроект на приетите на първо гласуване на 25 юли 2025 г. законопроект за изменение и допълнение на Закона за лечебните заведения, № 51-554-01-125, внесен от Цончо Томов Ганев и група народни представители на 11 юли 2025 г., законопроект за изменение и допълнение на Закона за лечебните заведения, № 51-554-01-128, внесен от Асен Васков Василиев и група народни представители на 11 юли 2025 г. и законопроект за изменение и допълнение на Закона за лечебните заведения, № 51-554-01-133, внесен от Костадин Георгиев Ангелов, Иван Тодоров Ибришимов и Андрей Иванов Чорбанов на 18 юли 2025 г., изготвен на основание чл. 77, ал. 2, изречение първо от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

ОБЩ ПРОЕКТ!

З А К О Н

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЛЕЧЕБНИТЕ ЗАВЕДЕНИЯ

(обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм., бр. 88 и 113 от 1999 г.; попр., бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 51 от 2001 г.; изм., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от 2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г., бр. 72 и 95 от 2015 г., бр. 81 и 98 от 2016 г., бр. 85, 99, 101 и 103 от 2017 г., бр. 18, 77, 84, 91 и 102 от 2018 г., бр. 13, 24, 42 и 101 от 2019 г., бр. 28, 54, 71, 85, 103 и 110 от 2020 г., бр. 11 от 2021 г., бр. 8, 32 и 104 от 2022 г., бр. 8 и 39 от 2023 г. и бр. 85 от 2024 г.)

Вариант 1:

§ 1. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 6 накрая се добавя „които следва да отговарят на изискванията на този закон“.

2. Създава се нова ал. 7:

„(7) Трудовите възнаграждения на медицинските специалисти в лечебните заведения, извън тези по чл. 8, ал. 1, които имат сключени договори за закупуване на медицинска помощ с Националната здравноосигурителна каса и/или получават средства от държавния бюджет, се определят с наредбата по ал. 6 при спазване на следните изисквания:

1. основното месечно трудово възнаграждение на лекар без специалност, магистър – фармацевт без специалност, да е не по-малко от 150 на сто от средната брутна работна заплата за страната, която се определя на база последните две тримесечия на предходната година и първите две тримесечия на текущата година, съгласно публикуваните официални данни на Националния статистически институт;

2. основното месечно трудово възнаграждение на медицинските сестри, акушерките, асоциираните медицински специалисти, лекарските асистенти и помощник-

фармацевтите, които упражняват дейност на територията на лечебните заведения, да е не по-малко от 140 на сто от средната брутна работна заплата за страната, която се определя на база последните две тримесечия на предходната година и първите две тримесечия на текущата година, съгласно публикуваните официални данни на Националния статистически институт;

3. допълнително трудово възнаграждение на медицинския персонал за преминати през предходната календарна година форми на продължаващо медицинско обучение съгласно минималните изисквания, определени от съсловните организации на лекарите, на лекарите по дентална медицина, на магистър-фармацевтите, на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти, на лекарските асистенти, на зъботехниците и на помощник-фармацевтите, което е не по – малко от едно на сто от основното месечно трудово възнаграждение за всяка година;

4. допълнително възнаграждение за придобита допълнителна професионална квалификация, свързана с изпълняваната длъжност, удостоверена със съответния документ, което е не по-малко от 5 на сто от основното месечно трудово възнаграждение по т. 1;

5. допълнително възнаграждение за положен нощен труд, което е не по-малко от 0,5 на сто от минималната работна заплата за съответната година, определена с акт на Министерския съвет, за всеки отработен час или част от него;

6. съотношението между максималното и минималното брутно трудово възнаграждение на медицинските специалисти в лечебните заведения за болнична медицинска помощ, е не повече от 10 към 1, а за хабилитирани специалисти не повече от 15 към 1. Брутното трудово възнаграждение се формира като сума от основното трудово възнаграждение и всички допълнителни възнаграждения на медицинския персонал;

7. съсловните организации на лекарите, на лекарите по дентална медицина, на магистър-фармацевтите, на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти, на лекарските асистенти, на зъботехниците и на помощник-фармацевтите отразяват в публичните електронни регистри на членовете си минималните изисквания и преминатите форми на продължаващо медицинско обучение.“

3. Досегашните ал. 7 и 8 стават съответно ал. 8 и 9.“

Вариант 2:

§ 1. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 6 накрая се добавя „които следва да отговарят на изискванията на този закон“.

2. Създават се ал. 6а и 6б:

„(6а) Трудовите възнаграждения на медицинските специалисти в лечебни заведения за болнична помощ и комплексните онкологични центрове, на които повече от 50 на сто от приходите са от държавния и/или общинския бюджет, и от бюджета на Националната здравноосигурителна каса, се определят с наредбата по ал. 6, при спазване на следните изисквания:

1. основното месечно трудово възнаграждение на лекар без специалност, магистър – фармацевт без специалност, да е не по-малко от 150 на сто от средната брутна работна заплата за страната за последните 12 месеца, за които са публикувани официални данни на Националния статистически институт;

2. основното месечно трудово възнаграждение на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти, на лекарските асистенти, на зъботехниците и на помощник-фармацевтите, да е не по-малко от 125 на сто от средната брутна работна заплата за страната за последните 12 месеца, за които са публикувани официални данни на Националния статистически институт;

3. допълнително трудово възнаграждение на медицинския персонал за преминати през предходната календарна година форми на продължаващо медицинско обучение съгласно минимални изисквания, определени от съсловните организации на лекарите, на лекарите по дентална медицина, на магистър-фармацевтите, на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти, на лекарските асистенти, на

зъботехниците и на помощник-фармацевтите, което е не по – малко от едно на сто от основното месечно трудово възнаграждение за всяка година;

4. допълнително възнаграждение за придобита допълнителна професионална квалификация, свързана с изпълняваната длъжност, удостоверена със съответния документ за придобиването й, което е не по-малко от 5 на сто от основното месечно трудово възнаграждение по т. 1;

5. допълнително възнаграждение за положен нощен труд, което е не по-малко от 0,5 на сто от размера на минималната работна заплата за съответната година, определена с акт на Министерския съвет, за всеки отработен час или част от него;

6. съотношението между максималното и минималното брутно трудово възнаграждение на медицинските специалисти в лечебните заведения за болнична медицинска помощ, е не повече от 10 към 1. Брутното трудово възнаграждение се формира като сума от основното трудово възнаграждение и всички допълнителни възнаграждения на медицинския персонал.

(6б) Съсловните организации на лекарите, на лекарите по дентална медицина, на магистър-фармацевтите, на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти, на лекарските асистенти, на зъботехниците и на помощник-фармацевтите отразяват в публичните електронни регистри на членовете си минималните изисквания и преминатите форми на продължаващо медицинско обучение.“

Вариант 3:

§ 1. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 6 думите „които включват и правила за определяне размера на трудовите възнаграждения на медицинския персонал, изготвени в съответствие с изискванията на чл. 247, ал. 2 от Кодекса на труда“ се заличават.

2. В ал. 7 след думите „ и 3“ се добавя „и чл. 81а, ал. 1“.

§ 2. В чл. 7 накрая се добавя „и здравноосигурителния му статус.“

Вариант 1:

§ 3. В чл. 7б се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ проверява спазването на изискванията по чл. 6, ал. 7 и при установяване на нарушение издава задължителни предписания. При неизпълнение на задължителните предписания от страна на лечебното заведение, сигнализира незабавно органите на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

Вариант 2:

§ 3. В чл. 7б, ал. 1 се създава т. 10а:

„10а. проверява спазването на изискванията по чл. 6, ал. 6а;“

Вариант 3:

§ 3. В чл. 7б, ал. 1 се създава т. 10а:

„10а. проверява спазването на изискванията по чл. 81а, ал. 1;“

§ 4. В чл. 19, ал. 2 се създава т. 5:

„5. в съответствие с изискванията по чл. 81а, ал. 1.“

Вариант 1:

§ 5. В чл. 64, ал. 2 накрая се добавя „и при системно неспазване на определените в този закон минимални изисквания относно трудовите възнаграждения по чл. 6, ал. 7.“

Вариант 2:

§ 5. В чл. 64, ал. 2 накрая се добавя „както и при системно неспазване на определените в този закон минимални изисквания относно трудовите възнаграждения по чл. 6, ал. 6а."

§ 6. Член 81а се изменя така:

„Чл. 81а. (1) Трудовите възнаграждения на персонала в лечебните заведения, извън тези по чл. 8, ал. 1, които се финансират със средства от бюджета на НЗОК и/или от държавния бюджет, се определят при спазване на следните минимални изисквания:

1. основно месечно трудово възнаграждение по категории персонал съгласно Националния класификатор на професиите и длъжностите, което е:

а) не по-малко от предвиденото в действащия колективен трудов договор по чл. 51б от Кодекса на труда;

б) при липса на сключен колективен трудов договор по буква „а" - не по-малко от предвиденото в последния сключен колективен трудов договор, увеличено с процентното увеличение на средната брутна работна заплата за страната за периода от крайната дата на действието му до датата на определянето на основно месечно трудово възнаграждението, изчислено въз основа на публикувани официални данни на Националния статистически институт.

2. допълнително възнаграждение за придобита допълнителна професионална квалификация, свързана с изпълняваната длъжност, удостоверена със съответно свидетелство за придобиването й, което е не по-малко от три на сто от основното месечно трудово възнаграждение по т. 1;

3. допълнително възнаграждение за положен нощен труд, което е не по-малко от 0,5 на сто от размера на минималната работна заплата за съответната година, определена с акт на Министерския съвет, за всеки отработен нощен час или за част от него.

(2) Работещите в лечебните заведения, за които е установено намалено работно време съгласно чл. 137 от Кодекса на труда, може да полагат труд на смени, като максималната продължителност на работната смяна при сумирано изчисляване на работното време може да бъде до 12 часа независимо от продължителността на намаленото работно време."

Вариант 1:

§ 7. Създава се чл. 116м:

„Чл. 116м. Лечебно заведение по чл. 6, ал. 7, което не изплаща трудовите възнаграждения, определени в този закон и в наредбата по чл. 6, ал. 6 или не изпълни предписание по чл. 7б, ал. 2 се наказва с глоба в размер на 15 000 лв., а при повторно нарушение – с глоба в размер на 30 000 лв. за всяко отделно нарушение. Наказанието по предходното изречение се налага на управителя, изпълнителния директор, директора, председателя и/или члена на съвета на директорите на лечебното заведение."

Вариант 2:

§ 7. Създава се чл. 116м:

„Чл. 116м. Лечебно заведение по чл. 6, ал. 6а, което не заплаща трудови възнаграждения в определените в този закон и в наредбата по чл. 6, ал. 6 минимални размери или не изпълни предписание по чл. 7б, ал. 1, т. 10а се наказва с глоба в размер на 15 000 лв., а при повторно нарушение – с глоба в размер на 30 000 лв. за всяко отделно нарушение. Наказанието по предходното изречение се налага на управителя, изпълнителния директор, директора, председателя и/или члена на съвета на директорите на лечебното заведение."

Вариант 3:

§ 7. Създава се чл. 116м:

„Чл. 116м. (1) Управител, изпълнителен директор или директор на лечебно заведение, който не спази изискванията по чл. 81а, ал. 1 се наказва с глоба в размер на 15 000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение – с глоба в размер на 30 000 лв.

(2) Председател или член на съвета на директорите, или контрольор на лечебно заведение, който не осъществява контрол за спазването на изискванията по чл. 81а, ал. 1 от управител или изпълнителен директор на лечебно заведение най-малко веднъж на три месеца се наказва с глоба в размер на 15 000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение – с глоба в размер на 30 000 лв.“

§ 8. В чл. 117 след думите „чл. 115- 116к“ се добавя „и по чл. 116м“.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 9. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г., бр. 13, 28, 44, 64, 104, 107 и 109 от 2020 г., бр. 25, 51, 58, 62 и 104 от 2022 г., бр. 11, 14, 66, 84, 85 и 106 от 2023 г. и бр. 27, 39, 66, 67 и 70 от 2024 г.) в чл. 399 се създава ал. 4:

„(4) Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ следи за спазването на минималните изисквания при определяне на трудовото възнаграждение от лечебните заведения по чл. 6, ал. 7 от Закона за лечебните заведения, както и за изпълнение на дадените по реда на чл. 7б, ал. 2 от Закона за лечебните заведения предписания и при установяване на нарушения издава актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления по реда на този кодекс и по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

Вариант 1:

§ 10. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г., бр. 12, 48, 54, 61, 72, 79, 98 и 102 от 2015 г., Решение № 3 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 20 от 2016 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 85, 101 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 30, 40, 77, 92, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 99 и 101 от 2019 г., бр. 54, 67 и 103 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 18, 32 и 62 от 2022 г., бр. 8, 13, 64, 66, 82, 84 и 106 от 2023 г., бр. 13 и 16 от 2024 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2024 г. – бр. 36 от 2024 г.; изм., бр. 39 и 85 от 2024 г.; бр. 25 от 2025 г.; попр., бр. 27 от 2025 г. и бр. 52 от 2025 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 55, ал. 1 т. 3б се изменя така:

„3б. изисквания относно основните трудови възнаграждения на медицинските специалисти, работещи в лечебни заведения за болнична помощ в изпълнение на договори с НЗОК, които следва да отговарят на минималните изисквания по чл. 6, ал. 7 от Закона за лечебните заведения и наредбата чл. 6, ал. 6 от същия закон;".

2. В чл. 59, ал. 11 се създава т. 5:

„5. при системно нарушаване на изискванията относно трудовите възнаграждения на медицинските специалисти по чл. 6, ал. 7 от Закона за лечебните заведения;".

3. В § 1 от допълнителните разпоредби т. 19 се изменя така:

„19. „Системно нарушение" е извършването на три или повече нарушения на изискванията за качество, регламентирани в Националния рамков договор, за период от 6 месеца за срока на действие на договора по чл. 59, ал. 1, както и три или повече нарушения на минималните изисквания за определяне на трудовото възнаграждение по чл. 6, ал. 7 от Закона за лечебните заведения."

Вариант 2:

§ 10. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г., бр. 12, 48, 54, 61, 72, 79, 98 и 102 от 2015 г., Решение № 3 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 20 от 2016 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 85, 101 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 30, 40, 77, 92, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 99 и 101 от 2019 г., бр. 54, 67 и 103 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 18, 32 и 62 от 2022 г., бр. 8, 13, 64, 66, 82, 84 и 106 от 2023 г., бр. 13 и 16 от 2024 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2024 г. – бр. 36 от 2024 г.; изм., бр. 39 и 85 от 2024 г.; бр. 25 от 2025 г.; попр., бр. 27 от 2025 г. и бр. 52 от 2025 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 55, ал. 1 т. 3б се изменя така:

„3б. изисквания относно основните трудови възнаграждения на медицинските специалисти, работещи в лечебните заведения за болнична помощ в изпълнение на договори с НЗОК, които следва да отговарят на минималните изисквания по чл. 6, ал. 6а от Закона за лечебните заведения;".

2. В чл. 59, ал. 11 се създава т. 5:

„5. при системно нарушаване на изискванията относно трудовите възнаграждения на медицинските специалисти по чл. 6, ал. 6а от Закона за лечебните заведения;".

3. В § 1 от допълнителните разпоредби т. 19 се изменя така:

„19. „Системно нарушение" е извършването на три или повече нарушения на изискванията за качество, регламентирани в НРД, за период от 6 месеца за срока на действие на договора по чл. 59, ал. 1, както и три или повече нарушения на минималните изисквания за определяне на трудовото възнаграждение по чл. 6, ал. 6а от Закона за лечебните заведения."

Вариант 3:

§ 10. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г.,

бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г., бр. 12, 48, 54, 61, 72, 79, 98 и 102 от 2015 г., Решение № 3 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 20 от 2016 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 85, 101 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 30, 40, 77, 92, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 99 и 101 от 2019 г., бр. 54, 67 и 103 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 18, 32 и 62 от 2022 г., бр. 8, 13, 64, 66, 82, 84 и 106 от 2023 г., бр. 13 и 16 от 2024 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2024 г. – бр. 36 от 2024 г.; изм., бр. 39 и 85 от 2024 г.; бр. 25 от 2025 г.; попр., бр. 27 от 2025 г. и бр. 52 от 2025 г.) в чл. 55, ал. 2 т. 3б се отменя.

Вариант 1:

§ 11. В срок до три месеца от влизането в сила на този закон, министърът на здравеопазването привежда наредбата по чл. 6, ал. 6 в съответствие с изискванията на този закон.

Вариант 2:

§ 11. В срок до три месеца от обнародването на този закон в „Държавен вестник“, министърът на здравеопазването привежда наредбата по чл. 6, ал. 6 в съответствие с изискванията на този закон.

Вариант 1:

§ 12. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Вариант 2:

§ 12. Законът влиза в сила от 1 януари 2026 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯ ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО:

ПРОФ. Д-Р КОСТАДИН АНГЕЛОВ, Д.М.